

Groeischeuten

het derde voorjaar, de berken
schoten dapper omhoog, soms
vrees je ervoor: wanneer
een baldadige wind aan de
twijgen rukt alsof hij
een langharig kind meesleurt
over een vloer – je vreest

voor de tengere stammen
die heen en weer zwiepen
alsof ze smeken om vergeving

maar in hun derde voorjaar
barsten de berken uit hun groeipijn
los: nog te frêle voor een vogel,
al te dicht voor het ongenadig licht

een last wordt thans lichter: wie een boom
heeft geplant mag in vrede heengaan,
voorjaar na voorjaar verbreedt zich
de schaduw – ooit schuilt er een meisje
met een boek op haar schoot, ooit
drinkt men thee onder het loof
dat fezelt en fluistert als water
dat ontspringt tussen wortels en steen

in vrede mag je heengaan nu
de berken in hun derde voorjaar
de vensters verbergen van een
uitgewoond huis, nu een zwerver
kan verpozen in hun lommer
en toch reeds één merel schommelt
al juichend in hun kruin

Staf De Wilde